

PASTÝŘSKÝ LIST V NEJISTÉ DOBĚ – VII.

Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš. Bratři, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínáje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, již je Boží povolání v Kristu Ježíši. (Filipským 3:12 -14)

Díky veršům, které jsem dnes četl a vložil je jako motto *Listu*, se mi vybavila vzpomínka na moudré podobenství mého přítele.

Rád přirovnával lidský život k běhu na 400 metrů. Je to prý nejtěžší běžecká trať. Říká se o ní, že je na jedno nadechnutí příliš dlouhá a na dvě naopak krátká.

Po té, co zazní výstřel startéra, se vymrštíte z bloků. Nastavené hendikepy se po první zatáčce začínají pomalu srovnávat. S každým krokem se váš pocit mění v jistotu: co nevidět se zhroutním, nebo mi přinejmenším explodují plíce. Přesto se ženete dál na plný výkon. Víte, že každá setinka se počítá.

Na první rovince se ocitnete rychleji, než si to vůbec uvědomíte. Zde máte jen zlomek času na to, abyste zjistili, kde jste – v porovnání s dalšími běžci. Neohlížíte se za sebe. A už vůbec neplánujete, kolikátí doběhnete. Není na to čas ani prostor. Do běhu dáváte to nejlepší, co ve vás ještě zbývá. A modlíte se, abyste vydrželi stupňující se tempo.

Na radě je druhá zatáčka. V okamžiku, kdy se z ní vyřítíte, s překvapením zjistíte, že jste v cílové rovince. To, co se zpočátku zdálo nekonečně, se najednou jeví jako velmi krátké. Patrně největším překvapením nakonec bývá skutečnost, že jste doběhli tam, odkud jste začínali.

Konečný výsledek závodu nakonec může být odlišný od našich plánů i vynaloženého úsilí. Někdo zaspí hned na startu, škobrtne už na začátku. Další špatně došlápne na trati. Jiný dostane svalovou křeč. Některým dojdou síly i dech v samotné cílové rovince. Proto mnozí závěr jednoduše vypustí. Jsou rádi, když doběhnou alespoň setrvačností.

Podobenství o běhu na 400 metrů je opravdu trefné. Mám ho rád. Náš život se takovému závodu hodně podobá. Start je jasný. Hendikepy někdo srovná, ale jiný díky zaškobrtnutí už nikoli. Někdo se dokonce sesype na trati. A jiný doběhne jen s vypětím veškerých sil. Na rozdíl od závodu však na tom, jestli doběhl někdo jako první a jiný jako poslední, v životě tolik zase nezáleží. Každé doběhnutí se počítá!

Mnohem důležitější, než stanout na bedně vítězů, je přeci snaha poctivě a slušně zábojovat. Dát do svého úsilí získané zkušenosti a celé své srdce. Udělat vše pro to, abych doběhl a dotáhl to až k pomyslné pásce na konci cílové rovinky.

Pavel píše přátelům o závodu svého života. Mnohé už má za sebou a cíl před očima. Přesto ví, že mu ještě kus poctivého běhu zbývá. Touží dosáhnout na cenu. Tu nebeskou cenu dokonalého lidství, ke které byl přizván samotným Bohem v Ježíši Kristu.

Stejně, jako je přizván každý z nás!

Pavel neplýtvá časem, aby se ohlédl za sebe. Zrak má upřený vpřed. Co bylo, to bylo. Důležitý je cíl. A podstatný je výsledek. Nechce zastavit, zaváhat, škobrtnout. Jediné, co ho zajímá, je, aby doběhl do správného cíle. Pro tu jedinou smysluplnou odměnu.

Přátelé, nikdo ani v nejmenším netušíme, kolik z té naší osobní „čtyřstovky“ ještě máme před sebou. Možná jsme krátce za startem. Snad probíháme druhou zatáčkou. Někteří finišují po cílové rovince, jiní se již dotýkají cílové pásy.

Za žádných okolností, za žádnou cenu však svůj běh, své dobré a poctivé úsilí nevzdávejme! Žádná jiná cena není vyšší, než cena nebeská! Bojujme, pokračujme dál! Ale při tom všem myslíme na to, zda běžíme po správné trati. Zda vynakládáme úsilí na správném místě tam, kde je potřeba. Běžíme skutečně k té nebeské, věčné odměně?

Pokud snad zjistíme, že se ženeme za jinou, než tou nejvyšší cenou, přeskočme na správnou trať. Ještě je čas a je to možné udělat kdykoli během závodu. Ujistuji Vás, že to stojí za to! Protože cena, která nás čeká, je nejvyšší, slavná, věčná a nepomíjitelná. Jde o cenu, která nikdy neztratí svou hodnotu!

Pokud tomu dobře rozumím, tak i úplně poslední běžec, který se v závodě za nejvyšší cenou dokulhá do cíle, spočine na stupních vítězů! Nebude tam vítězů ani poražených, protože nakonec na bedně stanou všichni. Nejvyšší cena je určena těm, kteří doběhnou. Každý bude započítán mezi vítěze!

A být mezi vítězi je přeci velice povzbudivé, ne?

S přáním: „dobře proběhnutého nejen dnešního dne“ Petr Plaňanský, pastor KS Nymburk
(v Nymburce 25. 3. 2020)